

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudce Štěpána Výborného a soudkyně Martiny Kűchlerové v právní věci žalobce: **F. D.**, zastoupen JUDr. Romanem Haisem, advokátem, sídlem Palackého třída 2203/186, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2024, č. j. 17591/24/ 5200-10423-705893, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 6. 5. 2025, č. j. 65 Af 17/2024-43.

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti žalobce **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobce **je povinen** zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci, kterým byla zamítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný změnil platební výměr správce daně tak, že vyměřenou daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2020 snížil na 243 195 Kč.

[2] S kasační stížností stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku. Uvedl, že rozdíl mezi vyměřenou a tvrzenou daní v úhrnné výši 174 720 Kč je částkou, jejíž úhrada by pro něj v současné době představovala závažnou újmu, až existenční problémy. Stěžovatel je přitom nemajetný, nevlastní žádný nemovitý majetek ani movitý majetek vyšší hodnoty.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zdůraznil, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být vyhrazeno pouze pro ojedinělé případy. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoliv pouze

hypotetická a bagatelní. Stěžovatel nesplnil svoji procesní povinnost tvrdit a prokázat (osvědčit), že by pro něj výkon rozhodnutí znamenal nepřiměřenou újmu.

[4] Nejvyšší správní soud po zvážení všech důvodů a skutečností přednesených stěžovatelem dospěl k závěru, že nejsou naplněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Nejvyšší správní soud předně připomíná, že *„poskytnutí odkladného účinku má mimořádný charakter: soud tu totiž před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy“* (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2003, č. j. 7 A 115/2002 - 67, č. 760/2006 Sb. NSS). *„Pojímání odkladného účinku jako výjimky z pravidla tedy znamená, že újma, která má brozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že žaloba, resp. kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno. Významnou bude újma spíše tehdy, nebude-li možno v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno a poté shledáno nezákonným a zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady. Významnou bude též spíše tehdy, půjde-li sice při uplatnění rozhodnutí o následky vratné či napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žadateli vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod.“* (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014 - 56).

[7] Je na stěžovateli, aby konkretizoval, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná. Břemeno tvrzení a důkazní k hrozbě újmy nese žalobce, resp. stěžovatel (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32).

[8] V posuzované věci stěžovatel dostatečně netvrdil ani neosvědčil újmu, jež mu hrozí výkonem rozhodnutí. Pouze uvedl, že by mu úhrada doměřené daně mohla způsobit existenční problémy. Nijak však nevysvětlil skutkové okolnosti, z nichž jeho obecné tvrzení vychází. Stěžovatel v návrhu nijak nekonkretizoval svoji finanční situaci, neuvedl, zda má nějaké příjmy (případně jaké), či zda má nějaké závazky. Neuvedl nic, z čeho by bylo možno dovozovat, zda mu skutečně zaplacením doměřené daně hrozí existenční problémy. Nedoložil ani žádné podklady, kterými by svá obecná tvrzení osvědčil. Stejně tak neosvědčil tvrzení o nemajetnosti. K ostatním podmínkám pro přiznání odkladného účinku podle § 73 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel neuvedl nic.

pokračování

[9] Návrh stěžovatele proto podmínky podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nesplňuje, Nejvyšší správní soud proto kasační stížnosti stěžovatele odkladný účinek nepřiznal.

[10] Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že z rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoliv závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, či usnesení rozšířeného senátu č. j. 10 Ads 99/2014 - 58). Dále platí, že soud může usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 s. ř. s.).

[11] Druhým výrokem tohoto usnesení Nejvyšší správní soud uložil stěžovateli povinnost zaplatit soudní poplatek. Povinnost zaplatit soudní poplatek v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku vzniká až rozhodnutím soudu o tomto návrhu. Poplatek je splatný do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (viz § 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, činí výše soudního poplatku 1 000 Kč.

[12] Soudní poplatek lze zaplatit bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol**, který byl přidělen pro identifikaci platby, je: **1060307625**.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. června 2025

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu